

то съ; както: **бълнички**, **хъбавички**; **бълички**, **бъличка**, **бъличко**.

§ 33. Общите свойства на прилагателните имена съ: родъ, брой, падежъ, прилогъ и стжъпъ на сравнение.

§ 34. Прилагателните имена иматъ три рода, два броя и петъ падежа, и въ всичките им склонности са съгласуватъ съ существителните си, сирѣчъ въ наименованието родъ, брой и падежъ са находища на существителното, то въ такъвъ съ случаи и прилагателното; само кога прилагателното е съ прилогъ въ отреденъ раздѣлъ, существителното остава безъ прилогъ: както: **бълитъ** кѫши.

Прилогъ на прилагателното име.

С д и н с т в е н а б р о й.

мж. ѩ.	жен. ѩ.	ср. ѩ.
И. ый-ий	та	то
Р. ый-ий	та	то
Д. ый-ий	та	то
В. ый-ий	тж	то